

Sagens Bestaaffenhed heller ikke være nogen Vansteligbed derved.

Uvalg: Det foreliggende Lovforslag er væsentlig udarbejdet efter de samme Regler, som det høie Thing uasbrudt har fulgt i al den Tid, det har bestaaet som saadant, og der er ikke efter min Formening Anledning til at gjøre nogen bestemt Indvending mod Nogen af dem, som ere foreslaaede til at erholde Indfødsret, men for at henstille det til nærmere Overveielse af det Udvalg, som jeg antager, at det høie Thing saavel iaar som tidligere vil nedsette til Sagens Behandling, vil jeg gjøre en Bemærkning med Hensyn til tre unge Mænd, til hvilke Indfødsret er foreslaaet meddeelt. Om de 2 gjælder nemlig, at de kun have været her i Landet i 8 og 9 Aar, istedetfor at man tidligere har forlangt 15 Aar, naar undtages med Hensyn til dem, der ere komne fra Sverrig og Norge; de tilhøre imidlertid en dansk Adelsfamilie, hvad der naturligvis ikke har lidt at sige, og desuden ere de indtraadte i den danske Stats-tjeneste som Officerer i Hæren. Den Tredie har ogsaa bestemt sig til at tjene vort Lands Forsvar, han forbereder sig til Optagelse i Marinen, men har endnu ikke opnaaet Ansættelse der, og har kun været her i 6 Aar. Formentlig burde have været anført i de Oplysninger, som ledsage Lovudkastet, baade den Omstændighed, som jeg nævne ved de første 2 unge Mænd, at de tilhøre en dansk Adelskægt, og ved den Tredie, — det er Nr. 18 — om hans Fader er en dansk Mand eller en Fremmed. Men forøvrigt mener jeg, at den Bestemmelse, de unge Mænd have taget, fuldkommen vel vil hjemle en Undtagelse fra den almindelige Regel. Jeg skal heller ikke gjøre den alleffjærneste Indvending imod, at de ere optagne i Løven.

Magten: Der var et andet Punkt, hvorpaa jeg vilde tillade mig at henlede det høie Things Opmærksomhed netop i Anledning af to af de nævnte Personer, som der er foreslaaet meddeelt Indfødsret. Jeg ser nemlig, som den sidste ærebe Daler ogsaa berørte, at de allerede ere ansatte som Officerer i den danske Armee, og i den Anledning ønskede jeg gjerne Oplysning om, med hvad Hjemmel saaledes Krigsministeriet ansætter Ublændinge som Officerer i den danske Hær. Jeg maa nemlig gjøre opmærksom paa, at Reglen i Indfødsretten af 15de Januar 1776 § 1 omfatter Embeder og Tjenester i den geistlige, civile og militære Stand, og det er ikke blot Tjenester, til hvilke Kongen selv udnævner, men der staar udtrykkelig i § 1, at alle Andre, der have Ret til at udnævne til nogen Tjeneste i Staten, skulle nøie agte paa, ikke at foreslaa andre end danske o. s. v. Det gjælder altsaa ogsaa om Krigsministeren. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at der ganske vist senere hen i Indfødsrettens § 5 Lit. c tales

om, at Hvervinger vedblive som hidtil, men denne Undtagelse gjælder kun for Underofficerer og Menige, thi de krigsretlige Forfattere definere Overning som Antagelse af Underofficerer og Menige til Krigstjeneste, — der er ikke Tale om Officerer —, og at det ogsaa er Noget, som Indfødsretten gaar ud fra, ser man i umiddelbar Forfættelse af den trufne Bestemmelse, hvor der staar, „at de sig ved Tapperhed i Børes Tjeneste udmærkende Under-Officerer og Soldater forbeholde Vi Os at belønne“. Der er altsaa der kun Tale om, at Undtagelsen gjælder Underofficerer og Menige, og dermed ikke for Officerers Bedkommende. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at den Forudsætning, som Indfødsretten saaledes indholder om, at Reglen, at kun Indfødte kunne beskiftes til Embeder, ogsaa gjælder for Officerer, bekræftes ved forskellige andre Bestemmelser angaaende borgerligt Militær i Helsingør og Kjøbenhavn, hvor det siges, at, naar den Paagjældende er naaet saa vidt, at han kan beskiftes til Overofficer, hvorved aabenbart tænkes paa Modsetningen til Underofficer, skal der gjøres Indfilling om hans Naturalisation. Men er det altsaa Reglen efter Indfødsretten, at Officerer skulle være Indfødte, skjøner jeg ikke, at man har Hjemmel efter Hærløven 1867 til at gjøre Undtagelser for Sekondlieutenanter; thi de henføres efter Overstriften „Officerer af Linien“ til Officerer, og § 110 begynder ogsaa med at sige, at til Sekondlieutenanter udnævnes Krigsministeren de Underofficerer o. s. v.* Saa tilføies ganske vist: „der have opfyldt den i § 88 for denne Udnævnelse fastsatte Betingelse“, men jeg anser det som en Selvfølge, at man ikke maa forstaa denne Paragraf, som om Meningen var, at dermed udtømmende skulle være angivet alle Betingelserne for at udnævnes til Sekondlieutenant. Det er givet, at dermed kun sigtes til at afsjøre, hvilken militær Uddannelse den Paagjældende skal have, men igrigt under Forudsætning af, at han fyldestgjør Lovgivningens almindelige Regler for at kunne beskiftes til Embeder og Tjenester, deriblandt navnlig den, at han er i Besiddelse af Indfødsret. Det er derfor, jeg indtil videre ikke kan se, at der haves Hjemmel for saaledes at beskifte efter Hærløven af 1867 Ublændinge til Sekondlieutenanter, og det er den Oplysning, jeg udtrykkelig vil udbede mig, med hvad Hjemmel det er sket.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges enstemmig med 46 Stemmer.

Uvalg. Jeg tillader mig at foreslaa Medfættelsen af et Udvalg paa 3 Medlemmer.